

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 85.806 van 3 maart 2000
in de zaak A. 84.616/VII-18.493.**

In zake : 1. XXX,
2. XXX,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat L. DENYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Paleizenstraat 154

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX en XXX, beiden van XXX nationaliteit, op 8 juni 1999 hebben ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 mei 1999 tot bevestiging van de beslissingen van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 7 januari 1999 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan verzoekers op dezelfde datum ter kennis gebracht;

Gelet op de beschikking van 24 juni 1999 waarbij aan de verzoekende partijen het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 14 december 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 januari 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. DENYS, die verschijnt voor verzoekers, van Adjunct-adviseur P. DE BROCK, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX en XXX, beiden van XXX nationaliteit en hun minderjarige dochter, komen in België binnen op 25 oktober 1998 en verklaren zich op 27 oktober 1998 vluchteling.

1.2. Tijdens het verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken maken verzoekers gebruik van het A., met behulp van een tolk.

1.3. Op 7 januari 1999 worden aan verzoekers de beslissingen van de Minister van Binnenlandse Zaken tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten betekend.

1.4. Op 4 mei 1999 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen van de Minister van Binnenlandse Zaken van 7 januari 1999. Uit de gegevens vermeld in het verzoekschrift blijkt dat deze beslissingen aan verzoekers werden betekend op dezelfde dag.

1.5. Dit zijn de bestreden beslissingen. De motivering van de beslissing inzake XXX luidt :

"(...)

Betrokkene werd verhoord op 17 maart 1999 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk, die de A. taal machtig is.

Betrokkene, die beweert zonder nationaliteit te zijn, afkomstig van XXX en verblijvend in de R. F. en van gemengd XXX origine, verklaart op het Commissariaat-generaal dat hij van zijn geboorte tot zijn zestiende jaar de naam XXX droeg, met name de familienaam van zijn moeder. Zijn moeder zou zijn XXX voornaam in 1981 toen betrokkene zijn eerste paspoort zou krijgen, veranderd hebben in XXX. Op 28 februari 1988 zouden betrokkenes vader en zussen tijdens een raid tegen XXX en XXX in hun dorp zijn omgebracht. Daarop zou betrokkene met zijn moeder naar de R. F., meer bepaald naar de stad B., zijn gevlucht. Daar zou betrokkene steeds een verblijfsvergunning van drie maanden hebben gekregen die telkens zonder problemen werd verlengd zonder dat betrokkene hiervoor diende te betalen. Betrokkene zou nooit met de R. politie problemen hebben gehad maar deze zouden hem echter ook nooit geholpen hebben toen hij problemen kende. Vanaf 1993 zou de toestand in B. voor de 'K.' verslechterd zijn. Betrokkene zou regelmatig door burgers zijn geslagen en bestolen. In 1995 zou hij er een XXX levensgezellin (XXX) hebben leren kennen. Zij zou geen problemen hebben gekend in XXX en zou haar familie hebben gevolgd omdat haar zus in B. kwam studeren. Op 21 oktober 1998 dienden betrokkene en zijn schoonvader hun marktkraam na een rumoer te verlaten. Toen zij thuiskwamen zagen ze dat zijn huis door R. bureu vernield was. Betrokkene heeft geen weet of nog andere huizen aangevallen werden, noch wat er met dit van zijn schoonfamilie was gebeurd.

Betrokkene en zijn schoonvader vonden hun familie terug in het huis van een R. vriendin. Daar besliste zijn schoonfamilie naar XXX terug te keren. Betrokkene kon dit echter omwille van zijn etnische origine niet en reisde samen met zijn levensgezellin en zijn minderjarige dochter richting België waar ze op 27 oktober 1998 de status van vluchteling aanvroegen. Betrokkene is niet in het bezit van enig document.

Er dient te worden opgemerkt dat door een aantal zware tegenstrijdigheden tussen betrokkenes relaas op het Commissariaat-generaal en dit op de Dienst Vreemdelingenzaken en dit inzake een aantal cruciale punten van zijn asielrelaas de geloofwaardigheid van dit laatste danig wordt ondermijnd. Zo verklaarde betrokkene op de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij tot 1981 en dit tot op zijn zestiende verjaardag de naam XXX droeg en dat hij toen hij zijn paspoort ging halen de achternaam van zijn moeder aannam en hij een andere voornaam koos; dat hij tegen betaling van de R. politie een steeds verlengbare verblijfsvergunning van drie maanden kreeg; en dat hij op 21 oktober 1998 toen ze terugkwamen van de markt vaststelden dat zijn huis en dit van zijn schoonouders (hun burens) vernield waren.

Door bovenstaande elementen is het niet mogelijk nog enig geloof te hechten aan betrokkenes vluchtrelaas.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene bedrieglijk is. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door hem het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigeringsbeslissing door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 7 januari 1999.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren."

1.6. De motivering van de beslissing inzake XXX luidt :

"(...)

Betrokkene werd verhoord op 17 maart 1999 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk, die de A. taal machtig is.

Betrokkene, van XXX nationaliteit en origine en sinds 1995 verblijvend in de R. F., baseert haar vluchtrelaas op de feiten zoals aangebracht op het Commissariaat-generaal door haar levensgezel XXX.

Er dient te worden opgemerkt dat in het kader van de asielaanvraag van betrokkenes levensgezel een negatieve beslissing werd genomen wegens de bedrieglijke aard van diens verklaringen. Hieruit volgt dat er inzake het dossier van betrokkene die zich op dezelfde feiten baseert geen positief antwoord weerhouden kan worden.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene kennelijk ongegrond is, omdat de vreemdeling geen gegevens heeft aangebracht dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door haar het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 7 januari 1999.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren".

2. Overwegende dat de tweede verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige

middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde van voornoemd artikel 17, § 2, betreft, verzoekers een enig middel aanvoeren afgeleid uit de schending van de artikelen 52 en 62 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de motivering van de bestuurs-handelingen;

Overwegende dat op het eerste gezicht noch de eerste tegenstrijdigheid betreffende de familienaam en de voornaam van eerste verzoeker, noch de tweede tegenstrijdigheid nopens de betaling voor de verlengbare verblijfsvergunning in R., noch de derde tegenstrijdigheid betreffende het lot van de woning van de schoonouders van eerste verzoeker determinerend lijken, om te besluiten tot de bedrieglijkheid van de verklaringen van verzoekers, zodat het enig middel in die mate ernstig is; dat er bijgevolg aanleiding is om uit te maken of verzoekers voldoende elementen aanbrengen die zouden kunnen wijzen op het bestaan van ernstige aanwijzingen van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève;

3.2. Overwegende dat, wat de tweede voorwaarde van voormeld artikel 17, § 2, betreft, verzoekers op goede gronden aanvoeren, in de huidige stand van de procedure, dat zij redenen hebben om te vrezen voor vervolging indien zij dienen terug te keren naar R. en ook indien zij teruggaan naar XXX; dat het door verzoekers aangevoerde nadeel ernstig is en tevens moeilijk te herstellen;

3.3. Overwegende dat is voldaan aan de twee cumulatieve voorwaarden van artikel 17, § 2 , van de gecoördineerde wetten op de Raad van State,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 mei 1999 tot bevestiging van de beslissingen van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 7 januari 1999 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten aan verzoekers op dezelfde datum ter kennis gebracht.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzitting, op drie maart tweeduizend, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.